

NARRET APRIL!

af Erik Bøgh.

(1851. Kasino.)

Allegretto.

Auber „Sneen.“

I.

Piano introduction in 6/8 time, marked *f*. The right hand features a lively melody with eighth notes and slurs, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and eighth notes.

Hjerring.

Vocal melody and piano accompaniment for the first verse. The piano part consists of chords and eighth notes. The vocal line is in 6/8 time, marked *p*.

V.1. Den første A-pril man narrer sin Ven med ret, te, ifald man for- staar det. Man bliver som of- test
 V.2. Den første A-pril man narrer sin Ven med ret, te, ifald man for- staar det. Man bliver som of- test

Piano accompaniment for the second and third verses. The right hand has a simple melody, and the left hand has a steady accompaniment.

1. narret i-gjen de øv-ri-ge Dage i Aa - ret. Mangen Gang for et Blik af en Pl-ge et
 2. narret i-gjen de øv-ri-ge Dage i Aa - ret. Snart man lo - ber gra - sat til The- atret og

Piano accompaniment for the fourth and fifth verses. The right hand has a simple melody, and the left hand has a steady accompaniment.

1. Halvaar som Narre vi gik; mangel Gang med et Smil hun for Livstid kan narre os Stakler A - pril;
 2. me-der en højred Pla- cat. Snart man bli - ver til Nar for A - visen og det ved en Trykfejl saalgar,

cresc.

Piano accompaniment for the sixth and seventh verses. The right hand has a simple melody, and the left hand has a steady accompaniment.

1. og for Venner og Frænder bestandig man render April og be-klager sig knap, naardet hænder; derfor den første A-pril man
 2. og naar Vennerne ser Ensom Nar, de be-ler En og si-ger, at man har fortjent, hvad dersker En; derfor den første A-pril man

1. narrersin Ven med rette, ifald man for- staar 'et. Man blivrsomof- test narret Igjen de øv-ri-ge Dage i Aa - ret.
2. narrersin Ven med rette, ifald man for- staar 'et. Man blivrsomof- test narret Igjen de øv-ri-ge Dage i Aa - ret.

Allegro. Høyer.

Gammel fransk Melodi.

II.

V. 1. Den Skjønne gaar Ind i sit at fen- de Aar, se nu staar Rosen i Knop; naar frem blandt de blegnende

Sestre hun gaar, det er, som Solen gik op, og Herrer- ne puffes og stødes og knuffes, de trænger sig for hendes

Fod; de suk- ker og klukker og flammer og stammer og kys- serden Plet, hvor hun stod. Men tappert hun lader dem

Alle forstaa, at Roser- ne voxer med Tor- ne paa. Ska- de, Ska- de— Tornenes Tid er saa kort! **f**

V. 2.

Thi snart har den Skjønne tilbagelagt
Sit fem og tyvende Aar;
Nu Rosen udfolder sin fristende Pragt,
I fagrest Blomstring den staar;
Men ak! nu begynder
De adsprungne Ynder
At ængste Tilbedernes Flok;
Begejstringen daler
Og Heden sig svaler,
Det er dog besynderligt nok.
Og Tornene stikkerej mer saa hvast,
Men ligesom Hager de holder fast.
Skade, Skade — Blomstringens Tid er saa kort.

V. 3.

Den Skjønne og Blomsten de følges nu ad,
Tilslidst gaar begge i Frø.
Snart falder fra Rosen det duftende Blad,
Og Hun bli'r Tredveaarsmø,
Og Blikket bli'r sødere,
Stemmen bli'r blødere;
Hvad kan ej Tiden formaa!
Og Tornene stikke
Ej længer — vist ikke,
De blivrsaa bløde og smaa,
Og kommer saa Frieren strunk og prud,
Saa svarer hun, førend han faar talt ud:
Ja ja ja ja — ja ja ja ja ja ja!

Moderato.

Bjerring.

Dupuy.

III.

V. 1. Her har vi først en lille Pige i Livets

legato sempre

Vaar, i Livets Vaar. U-skyldig from og smuk til lille ge og nitten Aar, tænk nit-ten Aar. Hvad?

Do-ris! ah! for syv Aar si-den hun var i Ry, hun var i Ry. Hun var just Jomfru, da for

Ti-den paa Belle vue, paa Belle vue.

V. 2.

See her en Dame fin og yndig
 Af Frøkenstand,
 Skarpsindig, vittig, lærd og kyndig,
 Trods nogen Mand.
 I Ægteskabet vil hun leve
 Paa samme Fod,
 Som Clara Raphael med sin Greve.
 Ja vær saa god!

V. 3.

Og her en Pige uden Mage
 Nei vil man se!
 Aldes fejlfri—Død og Plage!—
 Saa ren som Sne.
 Til dette Engleharu det gjælder
 At finde Vej—
 „St. Pederstræde i en Kjælder!“—
 Nej Tak for mig!

Tempo di Valse.
Bjerring.

Høyer. 1

VI.

Dril mig ej, skil mig ej rent ved Forstan - den. Det snurrer i Panden. Li - gesaa hos os.
 V.1. He - de og Vrede og Harm ja - ger Blo - det paa engang til Hødet.

Li - gesaa hos os. Det det det det det det er Jo saa skamløs og styg en Handling, at man ikke

véd hvad man længer skal tro. Det er som jeg havde faa't en Spand Vand ned ad Ryg - gen. Det det det det det det

er som jeg hav - de faa't to!

V.2.

BJERRING. Mere ej
 Bære jeg
 Kan, nej med hende
 Er Alting til Ende.

HØYER. Ligesaa hos os.

BJERRING. Ene
 Alene
 Det staar nu tilbage
 Revanche at tage.

HØYER. Ligesaa hos os.

BJERRING. Ja ja ja ja ja ja — Hun skal faa mig i Tale.
 Ja ja ja ja ja ja — Vi er kvit inden Kvæld.
 Ja ja ja ja ja ja der vil blive Skandale
 Ja ja ja ja ja ja — Ja nu gnar jeg — Farvel!

Allegro. Høyer.

„Die Monate der Månner.“

V.

V.1. I Ja - nu - ar var Fred og Ro, og Alt var nyt og godt; hvad sav - ned de Ny -
 V.2. I Marts var end - nu Da - gen klar - dog blev den nu lidt lang. Men tidt A - pril u -

1. gif - te Toi en Hyt - te var et Slot. ff Hvad sav - ned de Ny -
 2. sta - dig var, det regned mangan Gang. Men tidt A - pril u -

1. gif - te Toi en Hyt - te var et Slot, og ly - stig end - te Fe - bru - ar, den Maaned var saa kort, og
 2. sta - dig var, det regned mangan Gang. I Maj man slukked Ovnens Ild, nu spi - red Blomster frem, og

1. Dagen var saa lys og klar, og Tiden gik saa fort, og Dagen var saa lys og klar, og Tiden gik saa fort.
 2. Luften u - de blev saa mild, man længtes fra sit Hjem, og Luften u - de blev saamild, man længtes fra sit Hjem.

V.3.

I Juni redte Flora Seng
 Og som i fordum Tid,
 Man sværmed om i Skov og Eng
 Og glemte Kiv og Strid.
 I Juli og August man véd
 Var Solen slemt paa Spil,
 Og Luften var saa kvalm og hed,
 Der maatte Torden tll.

V.4.

September gjorde Ingen glad,
 — Nu falmed, visned Alt.
 October kom, og sidste Blad
 Fra Elskovstræet faldt.
 November bragte Regn og Slud—
 December Is— Nu har
 Man kun én Bøn til Elskovs Gud
 — Om snarlig Januar!—

Allegretto. Høyer.

Auber.

VI.

Det var et Slutnings vers, nu vel, det skal ej va - re læn - ge, her har De da vor

Begge.
 Ba - ga - fel. Vær ik - ke alt - for stränge. *cresc.* *f* Fine.